

Передплата

на «РУСЛАНА» виносити:

в Австрії:

на цілий рік . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . 2-50 зр. (5 кор.)
на місяць . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . 8 рублів
або 16 франків
Поодинокі число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня, крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Літдог ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надсланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

До ситуації.

З Відня пишуть нам під днем 5-го марта: Нині наспіла тут з Праги вість, що ексекутивний комітет молодоческих послів парламенту і чеського сойму ухвалив продовжати обструкцію в парламенті з всею беззглядністю. В слід за сим рознесла ся вість, що Голова молодоческого клубу, др. Енгель, зложив провід в клубі. Радикальні елементи взяли верх. Міністер Резек, що мав явитись на згаданих зборах ексекутивного комітету в Празі, лишив ся у Відні, по причині, що надіяв ся такого вислідку. Обструкція Чехів вплине рішучо на дальшу політичну констеляцію. Парламент австрійський попаде, здає ся, в передсмертну агонію і небавом покінчить своє мізерне жите. Наколи би на днях правительство завізвало парламент до вибору делегацій на 1900 рік, то Чехи не возьмуть участи в виборі.

З другого боку набавилось міністерство хлопоту з законом о реформі статуту і виборчої ординації для ради міста Відня, ухваленим долішно-австрійским соймом. О скільки нині провірено, то був президент кабінету Вітек, спонукав скликанє долішно-австрійского сойму задля сеї справи і прирік Люеґерови, предложити зреформований статут до цісарської санкції. Нині показало ся, що німецькі поступовці і соціальні демократи не годять ся і на справлений статут і — грозять також кабінетови д-ра Кербера.

В неділю загостили Шенерер з Кітльом, Тірком, Гофером і Іроном до Градця стирийского на віче. Градець, подібно як Хеб і Опава, є розсадником панґерманізму в Австрії. Градчані зібрались численно, щоби послухати розказів штабу іредентистів германських. Річі їх були цікаві. Кітель говорив на тему угляного стрейку, критикував беззглядно пасивність правительства і сказав сю правду, що від часів Фалькенгайна міністри рільництва: Ледебур, Каст і Джіованеллі забули зовсім про рільництво і рільників. Тірк заявив,

що від часу, як Фердинанд Габсбургский став королем Угорщини (1526), «німецька Ostmark» платить Угорщині гарач. Der Polacke Бадені підніс високість сего гарачу, а єго помічник при угорській угоді, Білінський, зруйнує, ставши губернатором австро-угорского банку, фінанси Австрії. Поляки — сказав Тірк — звисні впрочім з своїх фінансових операцій. Іро ударив на «млавих» Німців, що засіли до мирової конференції з Чехами в хвили, коли Німці мають вибороти для себе ihr Vorrecht. Проти Славян треба іти агресивно, инакше они зславяньщать Австрию. Проти Чехів треба виступити з всею беззглядністю. Він звернув увагу Німців і на сю небезпеку, яка грозить їм від Словінців. Сі послідні хотять розділити шкільництво в Стирії. Гофер добачив все зло в Австрії в палаті панів, а Шенерер видав такий денний розказ: Проч з національною рівноправністю! Проч з мировими конференціями! Проч з всякими ілюзіями о національнім мирі в Австрії! Проч з Люеґером, що цілує папський патинок! Проч з Гогенбургером (націоналом), що зглядає ся з правительством! Тенер розходить ся не о парламент, а о панованє в Австрії. Або ми, або Славяни! Борба і лише борба!

А що робить правительство в сій хвили? По нашій гадці, оно більше дипломатизує, як щоби бралось до діла. Др. Кербер — великий оптиміст! А правіця? Правіця не має смілости заглянути в очі дійсній ситуації і лаявірує. Хто хоче нині щиро удержати в Австрії конституцію і парламент, той мусить собі сказати: нема другого виходу над той, що Чехам треба на разі дати внутрішню чеську мову в чисто-чеських областях. Инакше станєсь се, до чого всі Німці змагають, с. є. конституція буде систована, а німецька бюрократія буде панувати абсолютистично в напрямі скріплення німецького елемента у всіх коронних краях.

Галицькі робітники за границею.

(Далі).

Причини котрі спонукують робітників до сеї мандрівки, слівив Керґер у відносинах їх з пруских провінцій. З подрібних єго дослідів виходить ясно, що головні кадри їх рушили з околиць, в котрих бракло для них zatrudnenia і — хліба. Були се сторони з природи менше урожайні, з роздробленими посілостями, або позбавлені більших маєтків, або закладів фабричних, котрі подали би населеню заробок. Нема сумніву, що головною причиною була утеча перед грозячою нуждою і охота добыти кусня хліба.

З часом розповсюдилася еміґрація і на околиці, в котрих такі відносини не були причиною до мандрівки. Так н. пр. в Познаньскім акордові праці є загально досить високі, а однак робітник зарабляє там мало, позаяк єсть менше справний і ненавиклий до скорої роботи і поділу праці; н. пр. уживають там лопати до копаня картофель замість мотики, котрою більше можна зробити. Крім того в дома працюють менше пильно, як на чужині. Другорядне вже значіне мають психологічні мотиви, котрих вплив однак часто сильно більшає.

Молодіж хоче нераз вирвати ся з під родичів опіки і контролі, самостійно попрацювати, мати нагоду самому розпоряджати ся своїм зарібком, помогти родичам більшими грошми нараз, коли в дома потрохи приношений заробок розходить ся на щоденні видатки. Тим способом також молоді пари добують средства собі на заложене домового огнища.

Подібні мотиви правдоподібно впливають на еміґрацію робучого люду з Конґресівки і Галичини. Лиш тут много сильніше ділає охота на ліпший заробок. Після обчислень Керґера женщины зарабляють за цілий час до 400 мк., а мушчини висше 500 мк.; з сего відпадає на прожиток 160, зглядно 240 мк., так що по потрученю прочих видатків може собі заощадити порядний робітник 120—180 мк., а пересічно 150 мк. З поліпшенем платні і удержаня, також і заощадженє легше приходить. Майже така сама квота випадає, коли возьме ся підставою платні визначувані в наведених контра

ВОЛОДИМИР КОРОЛЕНКО.

СУДНИЙ ДЕНЬ.

(Йом кіпур).

(Далі).

— Давненько.
— Ну так тепер і не пізнаєш. Добрий був колись парубок, а тепер уже так голову задрав, що і коцюбою до носа не дістанеш.
— Ну?
— А то-ж... Правду я кажу, дівчатка?
— А правда, правда, правда! — застрікотав увесь гурт.
— Тю! тихше трохи! — закричав чорт, затикаючи уха, — от краще скажіть, що се з ним стало ся, і з якого часу.
— А з того часу, як богачем став.
— Та гроші став роздавати на проценти.
— Та шинок одкрив.
— Та чоловіка мого, Опанаса, з проклятим

Харком так закрутив, що мужикови і ходу нікуди опріч шинку не стало.

— Та й наших чоловіків та батьків споїв усіх до чиста.

— Ой, ой, лихо нам з ним, з проклятим мірошником, — заголосила якась, і замість недавньої пісні, пішли над річкою плач та бабські причитуваня.

Поскріб таки Пилип свою полилицю, слухаючи, як за нього заступають ся молодіці. А у чорта, видко, зовсім відлягло від серця. Дивить ся зкоса та руку потирає.

— Е! се ще що, — гучно перекирчала всіх вдова Бачилиха. — А чули ви, що він над Галею над удовиною задумав?

— Тьфу! — плюнув мірошник. — От сороки прокляті! Про що їх не питають, і те їм треба розказати... І як вони тільки дізнались? То діло було сьогодні на селі, а вони вже на покої усе дочиста знають... Ну, і баби, на що тільки їх Господь на світ пускає?...
— А щож таке над удовиною дочкою мій приятель задіяв? — спитав чорт, дивлячись на-

вкруги так, мов би то йому се діло не дуже навіть і цікаве.

І пішли тут сороки викладати, і виложили, одна поперід другої, усе до чиста.

Чорт покрутив головою.

— Ай-ай-ай! От, осе так уже не гаразд! Сього уже, я думаю, ніхто і від прежнього шинкаря Янкеля не бачив.

— О, та деж таке жидови придумати.

— От іще!

— От, бачу я мої кралечки, мої зазулечки, не дуже то ви мого приятеля любите...

— А хай його усі чорти полюбують, а не дїжде...

— Ой-ой-ой! От, видко, не богато ви йому добра бажаєте...

— Хай його трясця потрясе!

— Хай полізе в ковбаню за батьком!

— Хай і його чортяка вхопить, як того Янкеля!...

Усі зареготали.

(Далі буде).

ктах саскої рільничої палати. А хотілиби лише 100 мк. на голову, то є се для нашого люду сума не до погордження, якої в краю майже заробити не можливе. Зі сторони німецьких господарів мотиви обслуговування ся емігрантами є цілком ясні. Їх господарства потребують в певних порах року більшого числа робітників, під яким то зглядом місцеве населенє не дає достаточної лорукки; а друге: емігранти є о много дешевші, покірливіші і мимо всякого наріканя Німців — до роботи спосібні. Тому то німецькі господарі днес без обиняків утверджують, і не без справедливости, що без польських робітників не могли би існувати. Звідси і домагання ся їх, щоби не утруднювано їм вступу до Німців, щоби продовжено їм речинець їх повороту (замість 15 падолиста) до 15. грудня, ба навіть є охота приймає заграничних робітників до цілорічної служби челядної.

Наслідки сеї еміграції є дуже важні.

Передовсім приносять робітники до дому свої ошадности 100 до 150 мк. на голову, часом і більше, за котрі можуть пережити ся через зиму. Нераз також складають свої ошадности через кілька літ — на тяжкі часи, на зарежене господарства, на виправу і т. п.

Опісля розвиває ся в них на чужині змієл до праці, позаяк виходять поза круг заснічених нераз місцевих відносин і бувають змушені оперти ся на власних силах.

Розуміє ся, що зимою мусять випочивати, а не находячи занятя, часто дармують, однак є се виною місцевих відносин, а не їх робітничої еміграції.

На чужині вчать ся они ошадности і господарованя грішми. Дальше цілий сей рух на Запад має високе культурне значінє, так само, як і для верств культурно висше розвинених. Наш хлоп бачить там річи, о яких єму в дома не сніло ся, пізнає богато уряджень, поволи приходить до пересвідчення, що не сьвяті горшки ліплять, і набирає довіря до власних сил. Очеvidно зразу вплив сей є лиш поверховний, показує ся н. пр. в літнім одязі єго, як в рідних сторонах, особливо у дівчат, котрі живо перестают босо ходити. (Гідне примітки се, що познанські дівчата мимо того не закидують свого народнього строю). В саских кошах привикають робітники до ладу, порядку і чистоти, а де дістають їду, там також привикають до ліпшого живлення ся. Що-до моральности, то о скільки робітники мають порядні помешканя, не находить ся она в гіршім стані, як в родинних сторонах, хотій язык дівчат набирає часами надто великої свободи. Натомість релігійне жите много терпить не стілько від стикання ся з протестантами, як для браку католицкого духовенства. Робітники вчать ся досить скоро по німецьки і в части приймають німецькі звичаї, по нема мови о їх винародовленню, позаяк завжди вертають до своєї родини.

(Далі буде).

В обороні від напасти.

(Далі).

П Фітькало вислав дійсно обширне спростованє до часописий «Русское Слово» і «Свобода». «Свобода» помістила се спростованє в цілости в 5. числі з 3. (15) лютого 1900, а «Русское Слово» подало єго лиш яко коротенький витяг в 5. числі з 28. січня (9 лютого) 1900. Щоби познакомити інтересованих зі змістом сего спростованя, наводимо єго дословно зі «Свободи»:

«Від Вп. Начальника громади в Дроговижу дістали ми отсе письмо з просьбою о уміщенє в нашій газеті:

Поважана Редакціє! В 45. числі «Русского Слова», котре донєрва тепер дістало ся до моїх рук, вчитав я, начальник громади в Дроговижу, подяку для Банку «Славія» з дати 27. жовтня 1899 з моїм підписом. Заявляю проте, що такої подяки я не писав, ані не підписував. Правда, на жаданє агента «Славії» підписав я иньшу подяку для «Славії» за скору і точну ліквідацію, однак тої подяки Репрєзєнтация «Славії» не хотіла дати до газети; потім агент «Славії» уложив другу подяку, але тої другої подяки я не підписав. Отже тота друга подяка, надрукована в «Русскомъ Словѣ» є сфабрикована.

Констатую, що цілий другий уступ заміщеної в «Русскомъ Словѣ» подяки, де говорить ся, мовби агент «Дністра» злословив на Славію і будьто жадне товариство нічого не робило собі з нашої нужди. — се додаток, котрий від мене не походить, і котрого я не підписував, а посвідчають се своїми підписами також члєни громадської ради, котрі добре памятають зміст тої подяки, яку я на жаданє агента «Славії» підписав. В інтересі правди заявляю, що мені нічого о тім невідомо, мовби агент «Дністра» злословив на Славію; ані ніхто з нас нічого подібного не чув. Понеже кінцевий уступ тої неправдивої подяки, мовби то жадне Товариство не робило собі нічого з нашої нужди, робить кривду Товариству «Дністер», котре найбільше при тім пожарі заангажоване, то уважаю за річ совісти і обовязку подати до прилюдної відомости, що Товариство «Дністер» вивязало ся з своєї задачки ко повному нашому вдоволенню. Маючи у нас 22 члєнів діткених пожаром, прислало зараз по огни урядника з грішми, котрий розділив залічки, а відтак прислало 3 урядників, котрі перевели ліквідацію скоро і точно. По скінченій ліквідації приїхав знов делегат «Дністра» і виплатив всі відшкодованя. Так ми, як і наші свояки були-сьмо обезпечені в «Дністрі», і з ліквідації «Дністра» ми вповні вдоволені. Подяки для «Дністра» ми не писали, бо ані агент ані урядники того Товариства сего не ждали, — а подяка така належить ся Товариству «Дністер» скорше, як иньшому Товариству. При пожарах в Дроговижу Товариство «Дністер» потерпіло найсильніше і виплатило такі великі суми на відшкодованя, що по пожарі в 1899 році заявило зараз, що не буде вже приймати обезпечень з Дроговижа. Товариство «Дністер» не потрібувало отже з'єднувати члєнів для себе — а мимо того на представленє уряду парохіяльного і громадского признало датки для трєх таких господарів, що не заплатили були асєкурації і стратили всяке право до відшкодованя; учинило се Товариство «Дністер» чисто лише з людяности, бо як сказано, не хотіло собі тим з'єднати людей, коли вже перед там рішило не приймати більше обезпечень з Дроговижа. Вкінци годить ся зауважити, що вправді з ліквідації Славії були пошкодовані сего року вдоволені, (хоч було їх лиш кільканайцять), але при попередних пожарах, які були в Дроговижу, всі нарікали на Славію і обезпечали ся в «Дністрі», бо се Товариство у всіх случаях пожару, які приключили ся від 1892 р. аж 6 разів, виплатило всі відшкодованя як найточніше. З тої причини складаємо «Дністрови» як найщиршу подяку, а рівночасно заявляємо прилюдно, що коли би Сьвітла Дирекция Тов. взаїм. обезп. «Дністер» рішила прийняти у нас хоч кільканайцятьох господарів до обезпеченя, щоби-сьмо платили премію по 2 кор. 70 сот. від 200 кор. обезпеченої вартости, то радо обезпечимо ся в «Дністрі». Хоч в «Славії» платять ся від 200 корон обезпеченої вартости лише 1 кор. 50 сот. а в Краківськ 2 кор. премії, то мимо того волимо платити в «Дністрі» дорожше, як де инде таньше, бо ми переконані, що се Товариство з усіх найсовітніше.

Дроговиже дня 28. січня 1899. Гринь Фітькало, начальник громади, Тимко Сенишин, заступник війта. — Дмитро Мисик, асєсор. — Николай Білак, Іван Єдноріг, Тимко Васильків, Іван Оприско, всі члєни громадської ради. — Громадска печатка.

Рівнож наводимо дословно скорочене спростованє уміщенє в 5. числі «Русского Слова»:

«Спростованіє. В 44. числі «Русского Слова» изъ 1899 г. помѣщено «Благодареніє погорѣльцевъ громады Дроговыжа для банка «Славія». Заявляю отже, що я того благодаренія не підписував. Я підписавъ другое благодареніє, въ которомъ не было воспоминки о томъ, будтобы агентъ «Дністра» злословилъ «Славію» и будтобы прочіи асєкураційнии товарищества, а межи ними также «Дністеръ», не робили собі нічого изъ нашої нужди. Противно: товарищество «Дністеръ» поспѣшило погорѣльцамъ якъ найскорше съ помощію и совѣстно виплатило всѣ обезпеченныи сумы. Дроговыже дня 28. н. ст. січня 1900 г. Гринь Фітькало, начальникъ громады».

Здавало би ся, що тими спростованями ці-

ла справа стала вияснена і покінчена, а ми і дальше не були би в тій справі забирали голову.

(Далі буде.)

3 Палати Панів.

На вчерашнім засіданню палати панів явили ся на лаві міністрів всі члєни кабінету. Нові члєни палати зложили прирєченя; відтак відчитано довгу інтерпєляцію гр. Тарновского і тов. в справі перешукуваня монастирів в Галичині за Аратєнівною.

З порядку дневного приступлено до дискусії над правительственною програмою. До голосу записані перший кн. Аверспєрг, котрий висказав цілковите признає правительству за порушенє животних справ в своїй програмі. Гр. Мєран звертає увагу на полагоду квестії язикової. Німецька мова мусить бути признаною державним средством для зносин властей між собою. Тут не ходить о гегемонію ані перевагу народа, лише о інтерес держави та єї одноцільність. Сторонництво середини, до якого належить бесідник, стоїть беззглядно на ґрунті конституції та рівноуправненя всіх народів. Тому ганить обструкцію і висказує переконанє, що она дає правительству право самооборони; кінчить за певненєм підпертя свого сторонництва для теперішнього правительства.

Др. Мадейский вказує на потребу взаїмних уступок спорячих сторін, коли має настати мир в державі. До сего дало ініціативу теперішнє правительство, а обовязком є палати панів, що не стоїть під натиском постороной агітації, ділати в напрямі усунєня трудностей теперішньої ситуації політичної.

Гр. Фіренстер, члєн конституційної партії висказує надію, що мимо трудностей мирового конференция видасть позитивний результат. А се потрібне тим більше, що з немоци Австрії користує Угорщина. Без парламенту не можна заключити торговельних трактатів, а така ситуація шкодить не лише економічному але і міжнародному становиску держави. Президент міністрів Кербер дякує за прихильні відзиви про програму правительства та заявляє, що мирового конференция принесла порозумінє в деяких точках. На разі она перервана, але по мысли начеркнених контурів, порозумінє піде дальше. Однак побіч народних квестій є важні і наглі економічні справи в области промислу, торговлі і рукоділя. Президент згадує про укладений стрейк та підносить, що правительство постарало ся о цінні матеріали для вишуканя справедливої полагоди сеї квестії. Тут отвєрає ся широке поле до діланя, а не менше і що-до цілої організації адміністраційних властей. Всі урядники при державних урядах є надто перетяжені працею. На сїм терплять правильний хід справ і реформа тут доконечна. Бєсідник хотів би радо злучити всі народи під ключем позитивної праці так законодавчої, як економічної. В тім напрямі кождий ділав би для добра свого народу і заразом для добра держави. (Гучні оплески). Опісля промовляв старєнький провідник Чєхів бар. Рієр, проф. Альберт, гр. Шєнборн і ще кількох члєнів палати.

НОВИНКИ.

— Візита нєанонічна в Бучачи. Дня 5 марта відбуло ся в Бучачи візитаційнє торжєство, якого тутєшні міщанє не бачили від 20 літ. Було се з нагоди приїзду Пр. Єп. Шєнціцкого, котрий прибув в Неділю д. 4 марта о 10 годині в ночи з Чорткова, де рівнож довершив візитації тамошньої парохії. Помимо пізної пори і морозу зібрало ся на двірці велике множество народа з представителями властей і численного духовенства обох обрядів. По короткім повитанню зайхав Преосв. до парох. руского о. Тєляковского. В понеділок 5 марта велике множество народа вже о 5 годині рано облягало церков парохіяльну, в котрій о годині 7 рано мало зачатись богослужєнє. О 1/2 7 рано коло прєгарної брами триумфальної, украшенї зеленою і синьо-жовтими фанами зібрала ся руска шкільна молодіж, вся інтелігенция міста з старостою на чолі. Духовенство обох обрядів удало ся процесіонально до мешканя Архєрєя. Звуки дзвонів у всіх 4 церквах дали знати, що торжєство почалось. З величавою процесією Архєрєя убраний в мантию і митру задержав ся коло брами триумфальної. Тут промовив п. Тєлїшевский, славнознаний наш бесідник іменем руского міщань-

ства, висказуючи, які надії покладають Русини на свого Архирея. По подяці і промові Епископа, рушив похід до церкви. Тут відслужив Преосв. читану Літургію при прегарнім співі руских гімназистів. По сніданню у пароха удав ся Архирей до гімназії. При вході витав его директор Зих з тілом учительським, висказуючи радість з прибуття так дорогого гостя і просив о благословенні до дальшого труду для учителів і для учеників. Тимчасом молодіж обох обрядів зібрала ся під проводом катехитів в авлі гімназійній. Два ученики, Русин і Поляк промовляли, висказуючи вдячність за вітцівську печальність о них. Архирей в відповіді заохочував до ревної праці для хвали Божої і для добра свого народу. Відтак ученики латинського обряду розійшли ся до своїх клас. Оставших учеників-Русинів перепитував Архирей з науки релігії через годину, висказуючи о катехитови Добрянському як і ученикам повне задоволені і признає. О годині 10^{1/2} почалась в парохіяльній церкві торжественна Служба Божя (о Теляковський з дияконами Дрогомірецьким і Пісецьким). Відтак слідувала цілогодина проповідь Архирея о духовній воскресенню дорогою св. посту. Підчас Служби співав знов хор гімназійний, оснований і вишколений належимо неутримимим катехитом о. Добрянським. Архирей з властивою йому популярністю промовляв з величавого престолу, який особно для свого Архирея урядило парохіяльне міщанство. Старшина брацтва церковного в старинних цінних поясах пригадувала славу колись минувшину бучацького міщанства. Одушевлений нарід сердечною і піднесло наукою голосно і часто притакував переконуючим словам Архирея. По науці відпровадила поновно процесія до мешкання, де приймав Архирей представителів властей, духовенство і міщанство. По обіді у пароха ревізував Архирей прибувших на его повитань. Описав удав ся до шкіл віділових мужьської і женської на науку релігії, де щедро обдаровав дітти образками за добрі відповіді. По візитації шкіл удав ся Преосвященний на Молебен до св. Покровської церкви (з славним образом Пресв. Діви). Тут знов Архирей мав науку. Закінчило ся богослуження супілкацією. Візитацію парохії бучацької відбував Преосв. в супроводі о. др. Гробельського, крилошанина станіславського. О годині 10 вночі в понеділок відїхав Архирей з Бучача, прощаний на двірці торжественно представителами властей, духовенством місцевим і кондеканальним, рускою інтелігенцією і молодіжкою шкільною. Жена тамошнього старости вручила Преосв. китицю з живих цвітів, і при гримих гуках «Многая літа» рушив поїзд з достойним гостем. Епископ Шептицький поїхав на Хирів на похорон епископа Солецького до Перемишля, звідки верне того самого дня, щоб провідати реколекції духовенства в Станіславові.

— **Славянський христ.-народний Союз** вислав 3. марта телеграму гратуляційну Его Свят. сти Папі Льву XIII. в 90. роковини Его родни на руки кардинала Рампола. Зміст телеграми був такий: «Сполучені послы чеські, рускі, словінські і хорватські пересилають Его Святости щирі желання і синівську любов в дні, коли Всевишній дозволив Его Святости для добра всего християнського світа в повнім здоров'ї дожити сего глибокого віку. За президію: Барвіньський, Булят, Повше, Вахнянин, Крек».

— **Недуга Преосв. Митроп. о. Юл. Куїловського** мала — після «Галичанина» — прибрати грізний вид. Опухнені ніг мало дійти вже до пояса і грозила небезпека, що розшириться далі. Ми засягнули вістий в капітулі і переконали ся, що подана вість є що найменше пересадженою. Преосвященний справді нездужає, але крім легкої недиспозиції і болю, який вже від давних літ відчуває в одній нозі, нема жадних познач тяжкої недуги і всяка небезпека є цілковито виключеною.

— **В похоронах кс. епископа Солецького** в Перемишлі взяли участь незчислені товпи народу з самого Перемишля і з околиці. Моці зложено в чорній гранітній домовині, зробленій в романським стилі. З епископської палати до лат. катедри перенесли домовину самі священики з перемиської дисцепції. Звідси вирушив похоронний похід о 1. год. пополудни на кладовище під проводом кс. еписк. Пельчара. Між численним духовенством прибули кс. архиеп. Ісакович, оо. епископи: Чехович, Шептицький, кн. Пузина і Вебер, оо. мітрати Ленковський, Волошинський, делегати краківської капітули кс. каноніки: Врубель і Новак, обі капітули перемиські і монахи з різних місць краю. За домовиною ступали представителі перемиських і замісцевих властей, товариств та товпи народу. О 5. год. вечером прибули похорони на кладовище, де зложено домовину в гробівці побіч домовини попереднього епископа кс. Гіршберга.

— **Самим нацапам вже стидно** своєї ледачості. З нагоди обіжника епископа о. Шептицького про отворені епархіяльної бібліотеки і музею, де би хоронили ся дорожні пам'ятки минувшини, — пише Галичанін упімнене на адресу

«Управляючого Савета Народного Дома». Заложене та відкрите музею старинностей і бібліотеки в Станіславові — каже каданський орган — є питанням короткого часу. Але коли нагадає ся «Савет руско-народного інституту» «Народной Дом во Львові», отворити бібліотеку і музей — про се питання стидно уже писати і говорити...

— **Угорські Русини.** Президент кабінету, Кольман Сель, вислав яко міністер внутрішніх справ до руских комітетів, шефа поліційного департаменту д-ра Александра Шелея. Шелей має задуху, обїхати комітати Береги, Мармарош, Унг і Угочу. Ему товаришать міністеріальний конципіст Юл. Вашаргелі і звисний Еган, відпоручник міністерства рільництва. Як видко, то акція ратовання руских селян перед жидівською попестію продовжує ся.

— **3 Іванівки** пишуть нам: В ч. 39. «Руслана» подано вістку, що в Іванівці ад Скалат, мимо того, що лютить ся тиф, школи не замкнено. Вправді школа не замкнена (бо нема потреби, так як до нині ще не було випадку занедужання між школярами), однак з хад, навіщених епідемією, діти шкільні увільняєсь на час лікарем означений. Взагалі поведене ц. к. фізика повне особистого пожертвованія і надзвичайно совісне і людяне заслугує лиш на щирі подяку — а ніколи на закиди. *Ф. Волод. Винярський*, предсідатель ради шкільної місцевої.

— **Інфлюенція** лютує у Львові в страшний спосіб. Нема майже дому, де би хтось на ню не занедужав. Як запевнюють лікарі, доси проявила ся інфлюенція в більше як 2.000 случаях. Познакою сеї недуги є сильна гарячка, яка переносить ся на проводи кормові і звнаряди віддихання. На щастє однак певебїг інфлюенції є сего року о много лекший як в попередних літах, коли то в многих случаях кіпчила ся она смертю.

— **Категорії духовенства військового** є слідуєчі: Апостольський викарій (Епископ консекрований in partibus infidelium), один директор полевої консисторії і два секретарі полевої консисторії, 17 парохів (один з них при маринарці), 34 кураторів при заведених військових, і то при гарнізонних шпиталях 24, при філії одного гарнізонного шпиталю 1, при домах інвалідів 4, при арсеналі 1, при домі кари для військових 1, при фабриці пороху 1, при шпиталях маринарки 1, при академії маринарки по 1 кураторови. — Далше числить військовий клир 9 професорів духовних (1 з них єсть титулярним парохом академії). Они поміщені: 2 при академіях військових, при Терезіанській в Вінер-Найштадт, при технічній в Відні, 1 при висшій військовій школі реальній, 5 при низших школах реальних, 1 при інституті для виховання офіцирських дочок в Гернальсі. Ті професори духовні єсть душпастирями наведених закладів. Крім сих приділені єсть капеляни до ведення душпастирства при 10 школах кадетських для піхоти, при 1 школі кадетській для артилерії і при 1 кадетській школі для піонерів. Між військовими духовними є докторів богословія: 12 римо-кат., 1 греко-кат., 1 євангелічний — разом 14. Пять парохів військових є почетними крилошанинами капітульними, 2 титулярними препозитами, 1 абатом титулярним, 2 папекими підкоморими. З греко-кат. військових духовних (з Угорщини) є 1 асесором консисторії, 1 тит. віцеархидиаконом (то що декан), 3 почетними протоеврейями (найстарший з них управлений до ношення червоного пояса; з греко-кат. (галицьких Русинів) 1 консисторіальним совітником, 2 з крилошанськими відзнаками. — З греко-орієнтальних має 1 титул протопресвитера з правом ношення «набедренника», 2 мають право ношення червоного пояса; з євангелічких носять 1 титул військового суперінтендента, він є вислуженим професором богословія на євангелічкій факультеті у Відні. Повисше згаданих 164 осіб мають душпастирвати приналежних до чинної служби ц. і к. війська стоячого і маринарки в Австрії, Угрі і Боснії враз з родинами їх — жинами і малолітніми дітьми. Число всіх душ, підлежених військовим духовним винесе понад 300.000. Краєва оборона і гонведи стоять під юрисдикцією світського духовенства

— **Військовий баллон.** В неділю 14. с. м. о год. 2. пополудни, унав в Празі військовий баллон з кількома прускими офіцерами. Сей воздушний корабель відплинув з Берліна о 11. годині перед полуднем і зробив в протягу трех годин таку велику просторонь дороги, удержуючи ся все на 3.000 метрів понад землю.

Посмертна оповістка.

Юліан Левицький, парох Жизномира і декан бучацький, упокоїв ся по довгій недужі дня 5 марта с. р. в 53 році життя. В. е. п.

Наука, штука, література.

— **Аматорське представленє** за почином драматичного Тов. ім. Котляревського відбуло ся вчора при уділі численної публіки. Аматори відіграли 4 актову комедію «Лови» з великопанського життя в морських купелях в Остенді. Тому і вибір комедії був не конче щасливий, бо на малій сцені аматорів не мож було навіть в приближе-

ню зазначити того люксеру, збитковности, перепиху, серед якого може витворити ся така атмосфера пестого флірту, яку автор хотів зліструвати. Тратила на сім гра баронів, банкирів та других дураків, а лише пишні туалети пань ратували ситуацію і справді викликували ілюзію розкішного купелевого життя. — В однім з остендських готелів збирає ся веселе кільце золоті молодіж, в котрім Филип Совар, старший вже панок стає провідником. А провід его зміряє до веселої цілі: устроювати лови на жінки. Не усім ловцям веде ся добре, бо є між ними і старші соколики. Але найгірше вийшов сам учитель. Бо між жінчинами, на які его товариші заставляють сіти, він пізнає свою жінку, з якою розвів ся задля пустої примхи перед 16 літами, і свою доньку, тепер вже дорослу панну. Доходить до того, що один з ловців хоче викрасти молоду панну. Але намір его не удає ся, а за те показує ся, що він щиро залюбив ся і просить о єї руку. При благословенстві приєднують ся розведені подруги, а решта ловців виходить з квітком. На боці від сего ловецького кілця стоїть розважний Американець і молода вдова Ленгфельд. Они чують взаїмну симпатію, але невимовність Американця протягає справу так, що аж при кінці шітки они «сходять ся разом».

В грі аматорів вели перед представителки красшого пола Юлія Мелер (п. Л-ска) виявила ся дуже добре навіть в драматичних місцях своєї довгої і трудної ролі. Кляра Ленгфельд (пна Ш-ич) своєю свободою та елеганцією виявила великий талант сценічний. Панна Емма (пна Л-цка) була веселою і розтріпаною, як треба. З муштин: бар. Павман (п. А-рч) подобав ся найбільше своєю маскою і грою; Филип Совар (п. Ш-ич) і Кароль Тірмер (п. Бр-к) віддали свої ролі зі зрозумінням а так само і Американець Бравн (п. С-як). Помельші ролі Кнепкого (п. Т-ий), Вальнера (п. Г-ан), Кельнера (п. С-юк) і служачого (п. Г-ль) вийшли також задовольно. Піднести належить, що ролі були добре вивчені, а певність в грі вказувала на сильну руку режисерії, яку обняв п. К-ий. Перерви між актами не були довгі, як се звичайно буває по аматорських театрах, а військова музика виповняла їх народними мелодіями. Публика не щадила оплесків, приймаючи з признанєм сей виступ аматорського кружка нашого драматичного товариства.

Телеграми.

Відень, 7. марта. Вчора вручив президентови Фуксови 2. віцепрезидент палати послів, Лупул, писемо з повідомленєм, що складає свою гідність.

Відень, 7. марта. «Narodni Listy» доносять, що на найближшій засіданню угодової конференції зажадають Чехи рішучої і ясної відповіді, чи Німці обстають при урядовій мові німецькій. В такім разі готова буде катастрофа.

Льондон, 7. марта. Палата громад прийняла внесене міністра скарбу, в яким він домагає ся зятягнення довгу в висоті 35 мільонів фунтів штерлінгів.

Льондон 7. марта. Ген. Брабант відніс дня 5 с. м. світлу побіду над Боерами коло Дордрехт.

Льондон 7. марта. З Вешінгтону доносять, що річ посполита Костаріка задумує виповісти війну Нікарагуї.

Париж 7. марта. Всесвітню виставу вітворить президент Любет дня 14 цвітня.

Последні вісти.

Польське Коло зібрало ся нині о 11. год рано на засіданє, на яким по короткій розправі ухвалено віддати білі картки при голосованню в радї державній на 1. віцепрезидента.

По засіданню «Кола» зібрав ся виборчий комітет правиці, на яким Чехи поставили кандидатуру п. Зачка, почім зараз п. Яворський, преез польського «Кола» опустив засіданє.

О 1. год. попол. зачало ся засіданє парламенту. Зараз з початку приступлено до вибору 1. віцепрезидента. Вибрано п. Прадого 163 голосами. П. Зачек одержав 92 голоси, а прочі картки були порожні.

„Леонардівка“ незрівняної доброти, старожитня горівка — бутелька 1 зр., пів бутельки 50 кр.

Поручає торгівля
ЛЕОНАРДА СОЛЕЦЬКОГО
Львів, ул. Баторія ч. 2.

7—30

Помимо що вовна і розгар подорожі о 30% — продає ковдри і матраци по давних низьких цінах лише спеціальна робітня і магазин постели 21—30

ЙОСИФ ШУСТЕР
Львів, Коперника ч. 5. Цінники даром.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1899.

(Приїзд і від'їзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить	о години			відходить	о години		
6:10	а	Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова		1:55	б	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
6:50	з	Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно		6:15	до	Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
7:10	з	Зимної-води		2:08	б	» » дв. Підзамче	
7:40	з	Янова		2:45	б	до Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави	
7:55	з	Лавочного (Пешту) Калуща, Стрия		8:30	б	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа	
7:44	з	Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		9:10	б	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)	
8:05	з	» » на дв. головний		9:25	б	до Янова	
8:15	з	Сокаля, Рави рускої		9:35	б	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.	
1:30	з	Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		9:53	б	» » дв. гол.	
11:15	з	Ярослава і Любачова		10:10	б	до Белзця, Рави рускої, Сокаля і Любачова	
1:50	з	Іцкан, Чернівців і Станиславова		12:50	б	до Янова від 1. липня до 15. вересня вкл.	
1:01	з	Янова				» » тільки в неділі і свята	
1:40	з	Скольного, Стрия, а з Лавочного тільки		2:15	б	до Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня	
		від 7. вер. до 15. пад. включно				» » включно в неділі і свята	
2:20	з	Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.		9:45	б	до Іцкан (Ясс, Букарешту)	
2:35	з	» » на дв. голов.		3:05	б	до Кракова (Відня) Хавіки ч. Рясів	
5:55	з	Сокаля, Белзця і Любачова		3:15	б	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.	
				3:20	б	до Янова від 1. мая до 30. вересня вкл.	
				3:26	б	до Зимної води тільки від 7. мая до 10. вер.	
				5:25	б	до Брухович	
						до Ярослава	
Ніч				Ніч			
8:45	б	з Кракова (Відня) Самбора, Хирова		5:21	б	до Іцкан, Радовель, Кімполонга, Сучави	
6:20	б	з Іцкан, Сучави		6:40	б	до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.	
		з Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в неділі і свята		6:50	б	до Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні б.	
7:58	б	з Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16. серпня до 10. вересня вкл. щоденно		7:00	б	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуща	
8:15	б	з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.		7:10	б	до Сокаля і Рави рускої	
8:14	б	з Янова тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.		7:20	б	до Тернополя дворець головний	
9:21	б	з Кракова (Відня, Берліна), Сянока, Пешту		7:42	б	» » дворець Підзамче	
9:55	б	з Чернівців, Іцкан (Букарешту), Сучави		7:47	б	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900	
12:30	б	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.		8:35	б	» » 1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.	
10:08	б	» » на дв. голов.		9:10	б	» » 1. чер. до 30. жов. в і св.	
10:25	б	з Лавочного (Пешту) Хирова		10:40	б	до Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави	
10:30	б	з Скольного, Калуща		10:50	б	до Кракова (Відня, Варшави), Сянока	
12:10	б	з Підволочиск на дворець Підзамче		11:10	б	до Підволочиск, Бродів дв. голов.	
3:05	б	» » на дворець головний		11:32	б	» » дв. Підз.	
3:3	б	з Кракова (Відня), Самбора, Сянока		4:10	б	до Кракова (Відня, Берліна)	
2:16	б			5:50	б	до Брухович від 7. мая до 10. вер.	

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейський різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцьких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

За певну і добру льокацію поручаємо

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні коронови
- 5% листи гіпотечні преміювані
- 4% листи товариства кредиторського земського
- 4 1/2% листи Банку краєвого
- 5% облігацій Банку краєвого
- 4% позичку краєву
- 4% облігацій пропінацийні

і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнішій курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного

Важне для рільників!

САМОЧИННІ

приряди до підливання

в цілі

знищення дикого ріпаку

і дикої гірчиці,

возячі на більшій площі,

а носячі для менших ужитків.

косярки

до трави, конюшини і збіж.

Розтрясачі кінні до сїна.

Грабярки кінні до сїна.

Найліпшою сїваркою

рядовою є Ph. Mayfarth & Co.'s

ново споряджена

„AGRICOLA“

(система пересування коліс)

до всіляких насін і різнородної величини висіву без зміни коліс; на ґрунтах гірких і рівнинних, дуже легко ходячі, незмірно тривалі, дуже дешеві.

Уможливають дуже велику ошадність в праці, часі і грошах.

Ручні праси до сїна і соломи, лусначі до кукурудзи, керати, молотарні, млинки до чищення збіжжя, триєри, плуги, вальці, борони

вирабляє і достарчує яко спеціальність з порученням, в найновішій, вибірній за найліпшу узнаній конструкції

PH. MAYFARTH & Co.

ц. к. уприв. фабрика машин рільн. особливша фабрика прас до вина і машин до овочів. у Відні, II. Taborstrasse Nr. 71.

Відзначена 400 золотими, срібними і бронзовими медалями.

Обширні каталоги і численні письма з узнанем — даром.

Заступці і відпродавці пожадані.

Важне для всіх!

На- **КАЛЬОШІ** найгірше правляє знищені

як також мужеску, дамску і діточу обуву.

Чоботи для духовенства по як найприступнішій цінах.

З провінцій вистане старий оказ на міру.

ЛЕВ НОВОСАД, Львів, ул. Крута 7.

Видає і відповідає за редакцію Стефан Кульчицкий.

З друкарні В. А. Шийковського.

Медаль заслуги на виставі край. в р. 1894.

Знані Полотна

яко найліпші чи-сто лняні

грубіші і тоньші вебіві і на сорочки. Простирала без шву і т. п.

Дими, Ручники, Хусточки до носа, Обруси і Сервети, Стирки, Полотна вітрильні (Segeltuch), Дреліхи на ліберні, Матераци, Матерії вовняні на убрання (Zeigi) і т. п. виробі найліпшої якості власного виробу поручає по уміркованих цінах

МЕЧИСЛАВ ГОНЕТ

передтим Володислав.

в Корчині п. Корчина (Галичина).

Цінники і прібірки жаданих родів висилає даром і франко. 15—15

10—10

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕРЬ“

стоваришене з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10 (дім „Просвіти“).

уділяє позички за оплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошта адміністраційні, властителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ручителів або за інтабуляцією, над 500 корон тільки за інтабуляцією на першій місці, до сплати в ратах на 3 до 10 літ. Св'ященники, не посідаючи реальностей, мусять крім поруки двох ручителів предложити еще полісу життєву; обезпечитись можна через „Дністерь“ в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбінацій.

Згадане Товариство приймає вкладки до опроцентования від членів і третих осіб по 4%.

Уділ членський виносить 50 кор., списове 2 кор.

Членом бути і позичку дістати може тільки член 4-й обезпечений в „Дністерь“.

Інформації уділяє Дирекция листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень „Дністерь“.